Augsburský biskup Meier získal moslimskú cenu za medzináboženský dialóg. Nemecké katolícke médiá oslavujú. Gratulujeme…

Augsburský biskup Bertram Meier získal v Mníchove cenu od moslimskej organizácie za dialóg s islamom aj inými náboženstvami. Podľa piatkového oznámenia jeho diecézy interkultúrne, ale zároveň moslimské združenie IDIZEM týmto ocenilo Meierovo dlhoročné úsilie o ekumenický a medzináboženský dialóg.

Augsburský biskup Bertram Meier

zdroj: snímka obrazovky, youtube.com

Biskup „s veľkým presvedčením, prezieravosťou a vytrvalosťou buduje mosty medzi kresťanskými cirkvami, ako aj medzi ľuďmi rôznych náboženstiev“, uvádza sa v odôvodnení. „Jeho pôsobenie je príkladom dialógu, ktorý vychádzajúc z vlastnej viery vytvára otvorenosť, umožňuje rast dôvery a chápe vzájomné porozumenie ako spoločnú zodpovednosť za mier a spoločenskú súdržnosť.“

Cena IDIZEM za dialóg sa udeľuje od roku 2006 každé dva roky. Medzi jej predchádzajúcich laureátov patria herečka Uschi Glasová, bývalý mníchovský primátor Christian Ude, režisér Christian Stückl a publicista Heribert Prantl.

Združenie IDIZEM podľa vlastných údajov založili v roku 2001 moslimovia, ktorí vyrastali v Nemecku. Združenie sa zaraďuje do okruhu hnutia okolo tureckého kazateľa Fethullaha Gülena, ktorý zomrel v roku 2024.

Združenie so sídlom v Mníchove sa považuje za platformu medzikultúrnej a medzináboženskej výmeny. Napríklad každý rok počas islamského pôstneho mesiaca ramadán večer pohostí približne 3 000 hostí, aby s nimi nadviazalo dialóg.

Bertram Meier je tiež predsedom Výboru pre medzináboženský dialóg pri Nemeckej biskupskej konferencii a mnohými je kritizovaný za to, že podporuje „islamizáciu Nemecka“. Meier reagoval na obvinenia tým, že varoval pred „prehnanými obavami z islamu“. Život moslimov sa stal podľa biskupa v Nemecku „neoddeliteľnou súčasťou spoločnosti“.

Uviedol tiež, že moslimovia sú spojencami nemeckých katolíkov v boji za demokratickú a slobodnú spoločnosť.

Pohľad katolíckej tradície

Z pohľadu katolíckej tradície treba dôsledne rozlišovať medzi spoločenskou toleranciou a náboženským indiferentizmom, ktorý vytvára dojem, že všetky náboženstvá predstavujú cesty k Bohu. Kristus nepovedal apoštolom, aby viedli nekonečné rozhovory o vzájomnom porozumení, ale prikázal im: „Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.“ (Mt 28,19)

Poslaním Cirkvi preto nie je iba budovať mosty medzi náboženstvami, ale predovšetkým ohlasovať pravdu evanjelia a privádzať duše ku Kristovi. Otázkou tiež zostáva, aký obsah má dialóg, za ktorý je biskup oceňovaný, a či v ňom zostáva ešte dostatočný priestor na jednoznačné deklarovanie katolíckej viery a jej nutnosti k spáse. Skutočný spoločenský dialóg totiž nemôže vyžadovať, aby katolík zamlčoval pravdu o Kristovi a o tom, že katolícka Cirkev je jedinou nositeľkou zjavených prostriedkov spásy. Pokojné spolužitie je nepochybne žiaduce, no nemožno ho zamieňať s rezignáciou na misijné poslanie Cirkvi. Katolícka tradícia pozná aj veľmi jednoduché pravidlo: láska k blížnemu nikdy nesmie znamenať ľahostajnosť voči pravde.

Rovnako nie je možné ignorovať spoločenský dopad moslimskej prítomnosti, ktorá vedie k ohrozeniu života a majetku v štáte a tváriť sa pri tom, že za problémy sú zodpovední pravicoví extrémisti, prípadne, že si ich vymýšľajú tzv. dezinformátori.

A napokon si dovolím jednu osobnú poznámku. Od pontifikátu pápeža Františka som už z progresívneho dialógu s moslimami, priznávam sa celkom otvorene, vcelku unavený. Nie preto, žeby som odmietal slušné rozhovory s moslimami, ale preto, že ma čoraz väčšmi zaujíma jedna drobná, takmer bezvýznamná otázka: Kedy konečne začnú naši progresívni a modernistickí milovníci dialógu viesť dialóg aj s tradičnými katolíkmi? Pretože zatiaľ z ich strany namiesto povestného budovania mostov počúvam predovšetkým nervózne odmietanie, sprevádzané občas aj túžbou zatvoriť nám pred nosom dvere.

Niežeby som ja osobne po takomto dialógu s progresívcami osobitne túžil. Obávam sa totiž, že v súčasnom štádiu svojho duchovného a intelektuálneho vývoja mnohí z našich progresívnych bratov skutočného dialógu jednoducho nie sú schopní. Keď už sa niekto tak rád predstavuje ako

apoštol otvorenosti, tolerancie a vzájomného porozumenia, patrilo by sa, aby tieto vznešené zásady občas uplatnil aj voči vlastným katolíckym bratom. Inak by totiž menej pozorný pozorovateľ mohol nadobudnúť nepríjemné podozrenie, že modernistický dialóg je nádherná vec, pokiaľ sa vedie s každým okrem tých, ktorí pripomínajú dvetisícročnú tradíciu Cirkvi. A to by bolo, uznajme, pre takých neúnavných staviteľov mostov skutočne veľmi nelichotivé hodnotenie.

Progresívni stavitelia mostov by si preto mali občas položiť jednoduchú kontrolnú otázku: „Bol by so mnou zosnulý pápež František spokojný?“ Ak si s úľavou odpovedia kladne, môžu si byť istí, že verne kráčajú po ceste, ktorú im nezabudnuteľný argentínsky pontifex vytýčil. V takom prípade však sotva má význam pre tradičných katolíkov vstupovať s nimi do dialógu, budú si preto musieť aj naďalej progresívci vystačiť s moslimami. Dialóg totiž predpokladá ochotu počúvať aj názory, ktoré človeku nie sú príjemné, nie iba donekonečna prežúvať synodálne frázy a progresívne poučky, ktorých správnosť bola zjavne potvrdená ešte pred začiatkom rozhovoru jednofarebnými synodálnymi intelektuálnymi velikánmi. Takéto predstavenie navyše možno nazvať všelijako (aj komédiou), iba nie dialógom.

Oveľa výstižnejšie by bolo hovoriť o synodálnej načúvacej demagógii, ktorá si pre väčšiu spoločenskú prijateľnosť obliekla slávnostný odev vzájomného porozumenia. A keďže naši milí progresívci tak radi hovoria o otvorenosti, možno by nezaškodilo pripomenúť im, že otvorené dvere, ktorými smú prechádzať iba názorovo spriaznení hostia, nie sú prejavom pohostinnosti. Sú iba elegantnejšou podobou vrátnice s veľmi prísnym a jednostranným výberom návštevníkov.

Branislav Krasnovský

Zdroj: katholisch.de, titulný obrázok, zdroj – snímka obrazovky, youtube.com

URL adresa článku:
http://christianitas.sk/augsbursky-biskup-meier-ziskal-moslimsku-cenu-za-